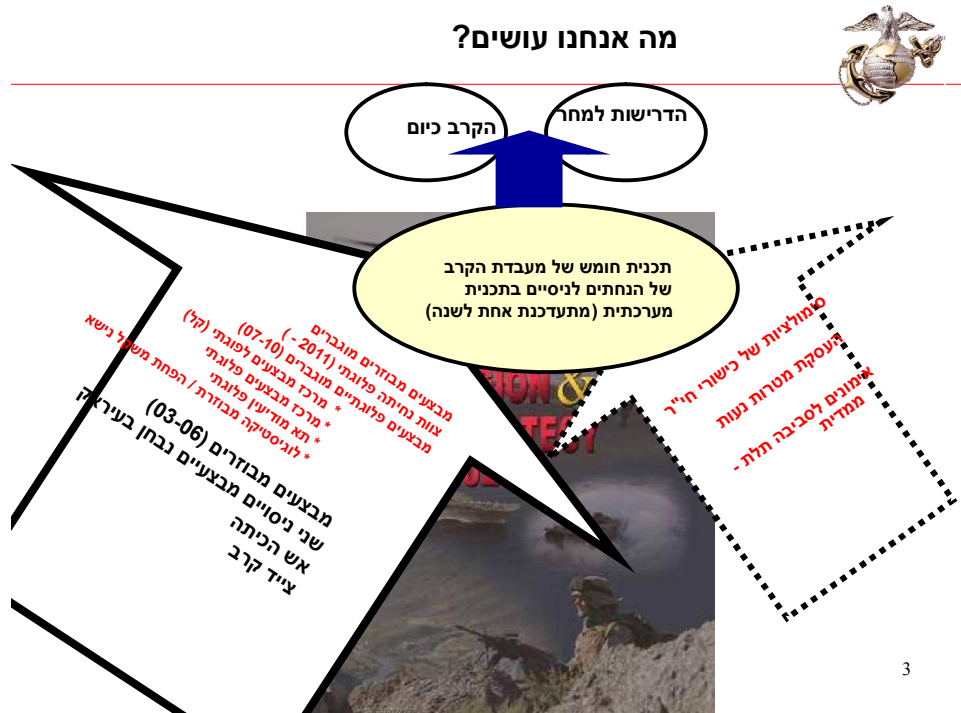

מבצעים מבוזרים ומבצעי פלוגה מתוגברת

וינסנט גולדינג

מה מניע את מה שאנחנו עושים במעבדת הקרב של הנחתים בוירג'יניה? מהם הגורמים שמכוונים את הניסויים שאנחנו עורכים, ומהם הגורמים שמביאים אותנו לערוך את הניסויים שאנחנו עושים במעבדה.

3

איננו עוסקים בגדוד חי"ר מסוים אלא בעובדה שנשלח לעיראק בזמן קצר לאחר שנשלח חייליו מצאו את עצמם במצב לחימה מאוד אינטנסיבית, אף על פי שנשלחו לשם לצורך פינוי וסיוע והדבר הדליק אצלנו נורה אדומה, והבהיר לנו שצריך לשלב בין גישות ולתת דעתנו לכך שאולי שכחנו לטפל במעבר שהם נדרשו לעשות מסביבה שקטה מאוד לסביבה קינטית מאוד, מעבר חד ביותר שהם לא היו מאומנים לעשות.

אנחנו סבורים שאפגניסטן הוא חלון לעתיד מבחינת הנחתים, ונראה לי שהדבר חל גם על כולנו. אף על פי שחיל הנחתים מתמקד בפעולות כוח משלוח מהים, אנחנו חושבים שמה שקורה באפגניסטן רלוונטי גם למבצעים אחרים.

אני די בטוח שדבר אחד לא ישתנה: אני חושב שניתן לצפות שיריבינו האכזריים מסגלים לעצמם יכולות רבות ומורכבות ונעשים מסוכנים יותר ונכונים יותר לגלות נחישות ועיקשות בקרב.

אחד הדברים שאנחנו מנסים לעשות הוא לגרום להתכנסות של טקטיקה קונבנציונאלית עם כוחות מיוחדים.

נראה שבשדה הקרב הנוכחי הכוחות הקונבנציונאליים יכולים לא רק לחוש מה שקורה במקומות מרוחקים יותר אלא גם להגיע למקומות מרוחקים יותר ולהגיע לתעסוקה שם באופן שרוב הכוחות האחרים לא מסוגלים אפילו לחלום עליו ולכן אנחנו מתמקדים דווקא בפלוגת הרובאים.

על פי התפיסה הפלוגה היא הגוף הטקטי הקטן ביותר שמסוגל לעסוק בפעולות ייצוב עצמאיות וזה מה שנעשה היום, לעתים קרובות חרף האימון, האיוש והציוד שלהם.

כך נעשה ב"תוכנית המבצעים של פלוגות מתוגברות" עליה אנחנו עובדים, כשהכוונה ליצור איוש וציוד טוב של הפלוגות האלה כדי שיוכלו לבצע מה שהן אמורות לבצע.

לשם כך, מפקדי הפלוגות צריכים להיות מאומנים לעסוק בתיאום אש ולא בשירות איכון מטרות. ברור שהרבה יותר קל לומר זאת מאשר לעשות, ומה שאנחנו עושים במעבדה נועד לאפשר לסרן בן 26 לנהל קרב נרחב מאוד באמצעים לא מרובים.

אחד הדברים שגילינו בשלב מאוד מוקדם היה עניין המודיעין, עליו דובר בכנס הרבה, במיוחד מבחינה מבצעית ואסטרטגית ואני חושב שבחיל הנחתים עלינו להקנות לפלוגות שלנו יכולות מודיעין טקטי הרבה יותר טובות.

מה שהתברר לנו באפגניסטן, ולא עמדנו עליו בעיראק, הוא שהלוגיסטיקה מהווה בעיה משמעותית ביותר מכיוון שהכבישים הפכו לשדות הקטל של המאה ה-21 וכשצריך לדאוג לאספקה לוגיסטית למבנים הטקטיים שלנו, נעשתה התנועה לבעייתית ביותר, פינוי הנפגעים בעייתי ביותר, נתקלתם בבעיה זו ב-06' ואנחנו מכירים אותה היום.

אנחנו הופכים לכוח כבד מדי, גם כיחידים וגם כמבנים.

במעבדה שלנו אנחנו נוקטים גישה כפולה לבעיה הזאת, איגוף משני צדדים .
בסימולציות אנחנו עושים חזרות עם המפקדים הצעירים שלנו כך שבפעם
הראשונה שיתקלו בקרב זו לא תהיה הפתעה גמורה. נערכות סימולציות גם כדי
לשפר את יכולת הצליפה שלהם. מתברר לנו שלא כל כך קל לפגוע במטרה נעה
מ-200 יארד, במשך מאות שנים אנחנו משננים שירייה אחת שווה פגיעה אחת
אבל אנחנו רחוקים מאוד מזה

יש לנו תוכנית ניסויים לחמש שנים, אבל אנחנו משנים אותה מדי שנה. הגמישות
חשובה כי הניסויים שלנו מתקדמים וכשאנחנו רואים דברים שצריך לעשות, אנחנו
מוסיפים ולפעמים גם משמיטים דברים מתוכנית החומש כאשר מתברר שהם כבר
לא רלבנטיים.

התחלנו במבצעים מבוזרים ב-03' ופעמים רבות נשאלנו: מדוע אתם עוסקים
במבצעים מבוזרים? אני יודע שלא רבים מהנוכחים בקהל למדו את מלחמת
האזרחים האמריקאית, אולי חלק מכם למדו את המערכה באוקיינוס השקט. במפה
הראשונה, מוצגת זירת קרב שהתחולל בקרבת וושינגטון הבירה- 3 על 5 מייל,
שם הצלחנו להרוג 7,000 אמריקאים תוך 14 שעות ובשדה הקרב הזה היו
11,000 אמריקאים או יותר.

במפה השנייה נראה האי איווג'ימה שם היו לנו 35,000 נחתים אמריקאים, 6,500
מהם נהרגו תוך שלושה ימים וגם הרבה מאוד חיילים יפנים.

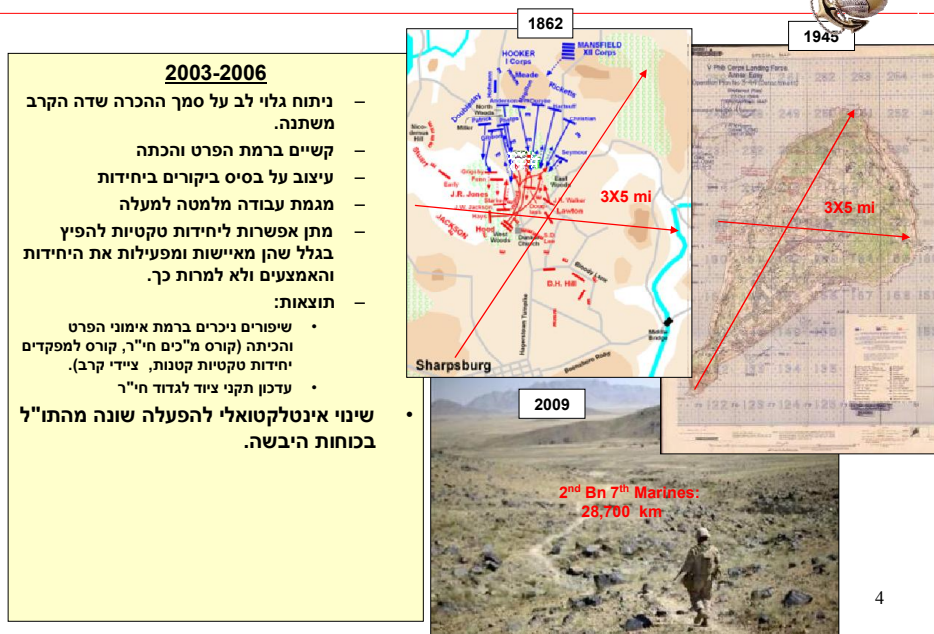
שתי המפות האלה משקפות גיאוגרפיה דומה להבהיל, שטח באותו גודל ובאותה
תצורה פחות או יותר, העניין הוא בשקופית הבאה רואים מה שפגש גדוד הנחתים
שהוזכר בראשית הדברים באפגניסטן על פני 28,700 קמ"ר. העולם השתנה
ולמעשה מפקד הפלוגה הוא זה שצריך להלחם בעולם הזה. יש כמובן גורמים
נוספים שתומכים בו ומסייעים לו אבל הכל מתחיל בו.

במבצעים מבוזזים התברר לנו שאין לנו הכשרה או ציוד מתאימים לניהול מבצעים כאלה; ננקטה גישה של 'מלמטה למעלה' וכך התאפשר לבחון את הדברים מחדש ולגלות כל מיני בעיות, במהלך השנים '03-'06 תיקנו הרבה מהבעיות.

כל גדוד חי"ר בנחתים קיבל הרבה יותר תקציב לקנות ציוד תקשורת, נתנו תקן ציוד חדש, מה שהיה להם קודם היה מאוד מיושן, משהו שהתאים ללחימה לפני עשרות שנים.

הגברנו את האימונים והכנסנו יותר מדריכים לבתי הספר שלנו אבל מה שגרם לנו באמת לשינוי היה השינוי בחשיבה, שהוביל אותנו למקום שבו אנחנו נמצאים

"עשה" כהתפתחות וכדרישה מבצעית

עכשיו. אנחנו רוצים להגיע אל מעבר למה שעשינו בעיראק או מעבר למה שאנחנו עושים באפגניסטן מכיוון שאפגניסטן תראה כמו עיראק עוד מעט, אם כי יש דברים שאנחנו יכולים ללמוד משם.

עלינו להכין את המבנים הטקטיים שלנו שיורדים מהספינה באמצע הלילה למקום שבו הם לא היו קודם ואף אחד לא אוהב אותם, ויתכן שאין בו מים לשתייה ואין מתקנים רפואיים או מחסנים לתחמושת או לאספקה או כל דבר אחר, זהו מרחב הקרב שאנחנו מנסים להתאים לו את הטקטיקה של הכוחות, כדי שיוכלו לא רק לעבוד בו אלא אפילו להצליח בשנים הבאות.

כדי לעשות זאת עבדנו די קשה בשנתיים האחרונות במעבדת הקרב של הנחתים והתחלנו בתא המודיעין הפלוגתי. יש לנו מפקדי פלוגות שמנסים לעשות זאת בעצמם, הם הקימו תאי מודיעין ברמה הפלוגתית שהתבססו על מה שנראה להם כדרך הנכונה לפעול; יכול להיות שפלוגות מתוגברות יכולות לעשות זאת אבל פלוגות רגילות אינן יכולות. דיברנו עם עשרות סמלים ומ"פים והקמנו מה שנקרא תא מודיעין פלוגתי וגם יצרנו תקן לציוד שיתמוך בו ושילבנו את זה בגדודים שיצאו לעיראק באותה תקופה.

נוכחנו שאותו תא מודיעין פלוגתי לא מספיק; טוב שיהיה מודיעין ונהדר להפיץ אותו בפלוגה וגם במפקדה ולכל מי שצריך, אבל מה שדרוש הוא מפקד שיהיה מסוגל לפעול בהתאם, ולמפקדים לא תמיד היו הכלים לעשות זאת, לכן פיתחנו משהו שקראנו לו מרכז מבצעים פלוגתי וזה היה פרויקט ההמשך שלנו.

לאחר מכן עשינו את מה שכינינו **CLOC** - מערכת למבצעים רגליים. התחלנו ברמת תא המודיעין ומרכז המבצעים הפלוגתי מכיוון שזה מה שעשו הנחתים שפעלו בסביבה יציבה פחות או יותר, שם הייתה בקרת לוויינים אבל זה לא נראה לנו, לא רצינו שזה יהיה ברמת הלחימה, רצינו משהו שיתמוך ביחידות שמתקדמות והגורמים או התצורות שיצרנו נמצאים בשטח, אבל לא היינו מרוצים ולכן התחלנו לבדוק את מה שאנחנו קוראים **CLOC LIGHT** וזה עתה השלמנו את הניסויים בברידיג'פורט, קליפורניה, שם יש לנו שינוי גובה מ-6,000 רגל ל-11,000 בשטח מורכב מאוד מבחינת מרכז המבצעים הפלוגתי ואמצעי הקשר, התאמנו אותם למבצעים רגליים, כדי לבחון אם ביכולתנו לספק להם איזשהו ארגז כלים שיאפשר לבצע מבצע קרקעי מכל סוג באמצעותם.

ביוני בחנו ארבע מערכות לא מאוישות לביצוע אספקה לוגיסטית לגורמים בשטח מורכב. 3 מהם רכבי שטח ואחד כלי רכב אווירי. הכלי האווירי הלא מאויש נועד לספק רק מה שמחלקת חי"ר או רובאים זקוקה לו, מבחינת נשק, סוללות, מזון ומים.

התברר לנו שמערכות אוויריות לא מאוישות לא הגיעו לרמה הנדרשת. למדנו מהניסיון הזה, והפקנו כמה נהלים, טקטיקות וטכניקות שלא היו בידינו לפני הניסיון הזה.

בדקנו אפשרות לפנות נפגעים באמצעים לא מאוישים; כמובן, לא השתמשנו בחיילים אמיתיים אלא בבובות, הבעיה הייתה שבסופו של דבר הרכב הפיל את הבובה על הראש.

בדקנו את השימוש ברכבים לא מאוישים, רצינו שיתנו אספקה אוטונומית לכוח הלוחם, כך שברגע שהיחידה מבקשת משהו אנחנו מתקתקים לו לאן הוא צריך לנוע, הוא לוקח את חבילת האספקה אל אותה יחידה. הכוונה היא שהמערכת הלא מאוישת הקרקעית תשמש כסבל חי"ר, הרי גם החיילים שלנו וגם שלכם סוחבים יותר מדי, כי הם לא סומכים על המערך הלוגיסטי לכן הם נושאים יותר ממה שהם צריכים וקשה להם לנוע.

קיוונו שחלק מהציוד האישי וציוד המיגון, בקבוקים וכיוצ"ב יוכלו להימצא במערכת לא מאוישת שתיסע בעקבות הכוח, במרחק סביר, כך שלא תפריע לו אבל תהיה זמינה בעת הצורך.

פונקציה שלישית שרצינו לקבל מהמערכת הקרקעית הלא מאוישת הוא פינוי נפגעים. הכוונה היא שכאשר חייל נפגע קשה מזמנים את הרכב הלא מאויש, מעמיסים עליו את הפצוע ושולחים אותו למקום שבו ניתן יהיה לטפל בו, להעביר אותו לרכב רפואי או להעביר אותו למתקן רפואי, בים במקרה של הנחתים או בבסיס סמוך לשם.

אלה הדברים שניסינו לעשות. גילינו שהטכנולוגיה לא הגיעה לרמת הנדרשת, אמנם הכל פעל פחות או יותר בסדר, אבל המערכת לא הייתה אמינה במידה שרצינו ואנחנו נמשיך לבחון את הטכנולוגיות האלה. ברגע שנצליח לסדר את הלוגיסטיקה נהיה פחות מוגבלים מבחינות אחרות.

והדבר האחרון שאני רוצה להציג הוא ארטילריה מבוזזת. מי שעובד איתנו בתחום הזה היה ראש הארטילריה והוא מבין הרבה בארטילריה נגרת ולכן אנחנו עוסקים בתותחי ההוביצר M777. אנחנו מנסים לפרוס סוללות ארטילריה באמצעות מחלקות של שני תותחים. אומרים לי שסוללה היא כוח טוב מאוד כשהיא נלחמת כסוללה אבל כאשר מפרקים אותה ליחידות קטנות יותר יש לה יותר מדי בעיות לכן אנחנו מנסים לטפל גם בזה. ננסה למזג את מפקד הפלוגה כמתאם אש עם מחלקת הארטילריה כדי שיוכלו לספק אש בצורה יעילה יותר.

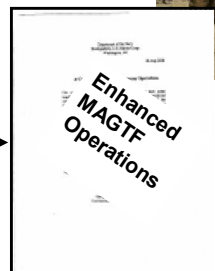
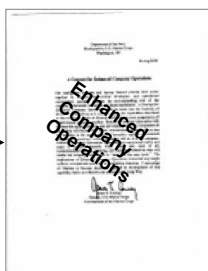
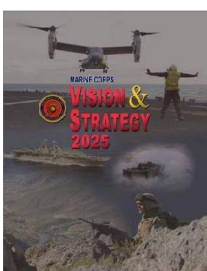
בקיץ הבא ניקח גדוד רגלים של הנחתים לים, זה משהו שאנחנו לא עושים בדרך כלל. ננסה לצייד אותם כפי שתכננו, ונפעיל את הניסוי הזה בשטח; ננסה גם לחבר לאותה פלוגת רובאים גם מחלקה של M 777 וגם צוות נחיתה שיבוא מכלי שיט אמפיבי לנחיתה. אנחנו לא רוצים שהניסיון הזה יראה כניצחון, אנחנו היינו רוצים שזה יקרה אבל אנחנו לא חושבים שזה יקרה. בניסיון הזה אנחנו מעוניינים במיוחד לזהות פערים ביכולות בין תו"ל, ארגון, אימון וציוד ולפתח את האפשרות לכוח שבאמת יוכל לפעול בסביבת כוח משלוח בלי הרבה מאוד תשתיות.

מחשבות אחרונות & מדוע אנחנו עושים את זה

- התפתחות לוגית והתקדמות מרמת הפרט ועד רמת המבצעים המוגברים
- מוכוון הן לצרכים נוכחיים והן לדרישות עתידיות
- מאפשר לפתח את תפיסת הנחתים ל 2025
- הזדמנות לבחינה רצינית של עתיד הכוח סביב תו"ל, ארגון, אימונים וכדומה.

היעד: איגבור צוות הקרב אוויר – יבשה של הנחתים כאשר הגומי פוגש בכביש.

שימושים קשיחים

- * תקשורת
- * אש
- * מלא מחדש
- * טיפול/פינוי נפגעים
- * הפחתת דרישות
- * הפחתת משקל
- * טבלאות ארגון

אני חושב שיתברר כי יש לנו הרבה מאוד ליקויים וחסכים. ננסה להכניס יותר מערכות בלתי מאוישות, קטנות יותר וגם מערכות אוויריות לא מאוישות. הפעם נשתמש דווקא במערכות קרקעיות, לא נסתייע בהן בעיקר לחידוש אספקה אלא לתמיכה ישירה באש וכדי לאפשר את תיאום האש, לאפשר למפקד הפלוגה לירות רחוק יותר לצרכים של מעקב, סיור וכיוצ"ב.

נתחיל עם כוח שהוא תוכנית שאנחנו מתכוונים להתחיל ב-2011 וזה משהו שאנחנו עובדים עליו מ-03' ויסתיים ב-2010. למה אנחנו עושים את כל זה? אנחנו חושבים שזו התפתחות הגיונית. אנחנו חושבים שהנחתים שלנו זקוקים לעזרה הזאת.

אנחנו מנסים להניע את היכולות קדימה מעבר לאופק, ישנה התקשורת הטקטית ובשטחים מורכבים לדעתי זה לא קיים. השימוש באש כרוך בבעיות רבות, היכולת לספק את אותה אש והתיאום מבחינת האספקה. צריך לבחון הרבה דברים ואנחנו נתחיל בסתיו הבא לעסוק בשיירות של משאיות לא מאוישות לצורך אספקה.